

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czerna-uteza sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között,
Solonya, nester-uteza 325. sz. a.,
hol minden délután aláható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendők
Kézíratot vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben-házhoz-hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

82-ik szám.

Brassó, Szombat, július 21-én.

IV. évfolyam 1888.

A szászok sérelmei.

A „Budapesti Hírlap” csütörtöki száma élén „A szászok sérelmei” czimen egy itt általános feltűnést keltett cikket közöl, melynek éle Brassó- s Szebenmegyék főispánja, gróf Bethlen András ellen irányul.

A cikk ez a része vagy tendencziózus, vagy a személyek s viszonyok teljes nem ismeréséből származik, vagy mindkét eset áll fenn.

Senki sem fogja tagadni, hogy Brassóban s Brassómegyében a viszonyok — tekintettel a magyarság helyzetére — nagyon súlyosak.

Senki sem fogja tagadni — s épen mi — s általunk csaknem az egész magyar sajtó-hangoztattuk minden alkalommal, hogy a nemzetiségek s első sorban a szászok, Brassóban túlságos hatalommal bírnak s hogy e csekély magyarságnak hősi és kemény küzdelmet kell folytatnia létfenntartásáért, mert a szászok minden alkalommal megengedett s meg nem engedett módon éreztetik velünk hatalmukat.

Ámde azért a mostani főispánt vádolni, minek okai és okozói évszázadokra vezethetők vissza, több, mint absurdum.

A szászok hétszáz évnél hosszabb idő óta lakják e földet; e város és vidéke hatalmukban volt, ők voltak urai. S ha ma mégis kedvezőbbek a viszonyok, mint ezelőtt, a nemzeti kormány és közegei érdeme.

A „Budapesti Hírlap” úgy tünteti fel gr. Bethlen András főispánt, mint a ki a magyarságot feláldozza egy téves politikai iránynak; mintha keresné a szászok és oláhok kegyét, minek fejében semmibe sem veszi a magyarságot.

Megengedjük, hogy gróf Bethlen András az engesztelő politikáját folytatja a nemzetiségekkel s első sorban a szászokkal szemben s ezt talán helyesen is teszi, mert elvégre épen az állam és kormány érdekei is kívánják, hogy végre-valahára teljes béke kövesse az évtizedek — ellenségeskedéseit.

Azt is megengedjük, hogy Bethlen András gróf e czélra nagy személyes áldozatokat hoz; de hogy ezzel a magyarságot áldozná fel, azt határozottan tagadjuk és visszautasítjuk.

Olyannyira nem igaz ez, hogy épen ellenkezőleg a brassói magyarság rohamos fejlődése épen arra az időre esik, mióta Bethlen

András gróf e megyének főispánja. Az utóbbi öt év alatt Brassó város magyarsága nagyobb haladást mutalhat fel minden tekintetben, mint addig mindössze. S hogy ebben nem kis érdeme van épen az oly kemény váddal sújtott Bethlen András grófnak, ki tagadná?

Nem akarjuk felsorolni e helyen a főispán érdemeit a magyarság erősödése körül; de ha semmit sem mondunk s csak reámutatunk iskoláinkra, magyar lapunkra, kisdudóv-intézeteinkre, társadalmi mozgalmainkra, nem-e ott találjuk mindenütt Bethlen András gróf nevét?

Nem tagadjuk, hogy szívesebben vennők, ha főispánunk itthon volna s innen intézné a megye ügyeit s közvetlen részt venne mozgalmainkban. Ez természetesen nagyon jótékonyan hatna magyarságunk fejlődésére. Ámde ez nem rajta mulik, ezt a két megye közigazgatási terhei követelik úgy.

Hogy szeretik-e a szászok és oláhok Bethlen András grófot, nem tudjuk, mi csak kiváló tiszteletéről tudunk; de hogy becsülniök kell s becsülik is, azt tudjuk.

Azonban, hogy mi magunk mennyire becsüljük s szeretjük, bizonyítja már maga az a körülmény is, hogy erős meggyőződésünk, miszerint e cikket sem brassói magyar ember nem írhatta, sem pedig ahhoz legkisebb mértékben sem járulhatott. Ha oly nagyon szeretnék, oly okokból, mint a „Budapesti Hírlap” állítja, nem fordítanak szász egyetemi commessága ellen fegyverüket, a mint kikelt az ellen nem rég az erdélyi szász lapok s irtak arról a német Schulverein lapjának is.

A „Budapesti Hírlap” a főispán bűnéit rója fel, hogy a városi képviselőbe egyetlen magyar sem jutott s hogy a szászok az oláhokkal szövetségbe a magyarok ellen. Az is az ő bűne, hogy a vidombáki kerületben Filtsch szász szerkesztő lett képviselő.

Valóban jól tenné a „Budapesti Hírlap” cikírója, ha informálná magát előbb a helyzetről. Akkor megtudná azt is, hogy a főispán a nemzetiségek közötti ily koalíciót még erőszak alkalmazásával sem akadályozhatja meg, mert elvégre nem parancsolhat reá a szászokra, hogy a magyarokkal szövetségbe menjenek, mikor nekik e szövetség nem kell s az általuk követelt áron mi nem szövetségbe. Viszont még

egy netalán erőszakos főispán is csak csendes szemlélője kellene hogy maradjon egy választásnak, a hol kilencz tized szász s alig egy tized magyar választó van. Ez az arány a vidombáki kerületben.

Azután végre is a főispánnak is számolnia kell a helyzettel. Lehetetlenségekkel szemben tehetetlen ő is. A hol, mint Brassóban a megyebizottságban 131 szász-oláhhval szemben 25 magyar van, mit csináljon ott a főispán? Még inkább élére állítsa a nemzetiségek közötti viszonyt?

Ily körülmények között csak nagy tapintattal s csak lassan-lassan lehet eredményt felmutatni.

Gróf Bethlen András eddig a lehető legmesszebb menő tapintatot tanúsította a szászokkal szemben. De soha a magyarság kárára. Igaz, hogy a szászok — ősi szokás szerint — nem méltatták e figyelmet oly hálára, mint kellene s saját érdekeikben is állana. Ezt bizonyára belátja s érzi gróf Bethlen András is.

Ámde ezért azt állítani — mint a „Budapesti Hírlap” teszi — hogy ő „teljesen elhanyagolja” a magyarságot, hogy az ő politikája miatt „immár a magyarságnak Brassóban és Nagy-Szebenben alig van maradása”, mikor tények igazolják, hogy a magyarság ma már mindkét városban erősebb, mint valaha, — bár nagy küzdelmek árán — oly absurdum, — melyen legfeljebb csak kacagni lehet.

A „Budapesti Hírlap” hivatolt cikke nagyon helyes oldalról tárgyalja a szász kérdést: de higgye meg, a főispánt terhelő alaptalan vádakkal, a helyzet s viszonyok nem ismeréséből eredő tájékozatlansággal többet árt a magyar ügynek itt, mint használhat a dolog másik oldalával.

Nem uszályhordozás diktálja nekünk e sorokat, — ez nem szokásunk, — hanem tiszta meggyőződésünk. S hogy ezzel egyuttal összes magyarságunk érzelmeinek adtunk kifejezést, arról meggyőződhetik maga a támadó lap szerkesztősege, ha — mit alig hihetünk — információját netalán mégis körünkől vette volna, az illetőt felhivná, ezen állításaink czáfolására.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy levél.

— Novellette. —
(Folytatás.)

14) A beszélgetésből Hedvig következőt értette meg: Kázmér fogadjon itt valahol lakást s időzzék itt néhány napig, a mig a bárótól, kit Waleska felkért, hogy jöjjön el hozzá, levél jön megérkezését illetőleg. Kijelentette, hogy a báró okvetetlenül el fog jönni. — Ha itt lesz nála, akkor jöjjön be Kázmér egész meglepetten a szobába, adja ki magát Waleska vőlegényének s vonja durván, sértően felelősségre a bárót, illetőleg kössön ki vele olyképen, hogy tettelegességre kerüljön a dolog, miáltal a báró kényszerítettnek pár-bajra. Mint kihívottat, Kázmért illetné az első lövés, és gyakorlott pisztolylövész léte — le kell terítenie a bárót.

A terv ördögi volt, de a mellett ép oly egyszerű, mint kivitelében könnyű. A báró becsülete, valamint társadalmi állása a csel sikerülte esetén kényszerítenék a bárót, elégtételt venni egy vele egyenrangúnak látszó egyéntől.

Kitörő szenvedélyvel adta elő Waleska e tervet. A férfi gyalázatos czynizmussal hallgatta, itt-ott bele-egyezése jeléül morgott valamit, majd megszólalt:

— És mit szántál nekem ezért? Ne szabj na-

gyon kicsiny árat, mert nagy kellemetlenségekbe keveredem. Menekülnöm kell külföldre s ily utazás borzasztó sok pénzbe kerül.

— Tudod, -- viszonzá a lengyel nő, — hogy magam sem rendelkezem valami sokkal. De ötszáz rubelt azért mégis reászánok.

— Ötszáz rubel? Mit csináljak ily csekélységgel? Ennyibe az utazás Párisba vagy Londonba is kerül, s mihez fogjak ott pénz nélkül?

— De nincs e perczben több rendelkezés alatt álló pénzem, — válaszolá Waleska. — Nem adhatok most többet készpénzben.

— Akkor várjunk vele, — felelte gunyosan a férfi — mig több pénzed lesz. Én azt mondanám, igyekezzél épen a bárótól pénzt szerezni, mert azt hiszem, egész természetes, hogy ő fizesse a költségeket, melyeket okoz.

A lengyel nő vad haraggal ugrott fel helyéről s szavak hallatára. De Kázmér felkaczagott s keményen szeméi közé nézve, mondá:

— Te nem is hiszed, mily csunya vagy ily haragosan! Azt hiszem, megegyezünk. De tudod, én szeretek elővigyázatos lenni. Ékszerjeidet e legközelebbi városban megvizsgáltatom egy ékszerész által s azzal megalkuszunk. Mit gondolsz, mikor fog a bárócska eljönni?

— Azt hiszem, holnapután. Ismered talán személyesen?

— Nem! — viszonzá a kalandor. Nincs szerencsém ismerni e balekot. Csak névről ismerem, a menyinyiben hallottam, hogy te meglehetősen megkoppasztottad s már azon voltál, hogy neje légy. — No de hagyjuk ezt, lassunk inkább üzletünk után. Add ide az ékszereket s kis előleget is, hogy a városba utazhassam.

A mint a lengyel nő közvetlen a beszélgetés után a szobából kilépett, oly kimerülten ülve találta az előszobában komornáját, hogy ez nem tudott felemelkedni. — A leány látszólag hirtelen rosszul lett s csak nehezen volt aléltságából felelőre bresztható.

S valóban Hedvig közel volt a megőrüléshez, a mint ezt az ördögi tervet hallotta; nagy aggodalom szállta meg lelkét.

Látni fogja őt! Őt, ki után hónapok óta vágyódik! Jóllehet néhány óra múlva már szembe kell állnia vele! Most már a felismeréstől tartott. Szent isten, mi lesz akkor?! Mit gondol majd felőle s mit tesz a lengyel nő?

Hedvig annyira zavarodott volt, hogy alig talált néhány szót, hogy urnőjétől engedélyt kérjen, néhány órára anyjához mehetni, hogy ott magához térjen. — Az öreg Anna azonban higgadtan gondolkodott az egész ügyről. Nem fukarkodott ugyan ő sem a lengyel nőt megtisztelő kifejezésekkel, de végül is kijelenté Hedvignek, hogy most egyenesen kötelessége, szilárdan

Belföld.

Brassó, jun. 20. (Beruházási kölcsön.) Mint a „Pester Correspondenz”-czel közlik, a magyar kormány nem érzi magát indítatva a 1879. évi beruházási kölcsönnek egészen önkényüleg felvetett kérdésében nyilatkozatot tenni. Interpellációra azonban mindenestre válaszolni fog, ha ez intézetnek hozzá az országgyűlésen.

Brassó, jul. 19. (A közlekedési miniszter s a gabnaforgalom.) Mint a „Pester Correspondenz” értesül, Baross Gábor közlekedési miniszter utasította tárczájának hivatott közegeit, hogy a Budapestre szállítandó gabonakészletek olcsó és kielégítő mérvű beraktározásának biztosítása ügyében, az e tekintetben tartott szaktanácskozmányból a leggyorsabban vonják le a gyakorlati közetkezményeket és haladéktalanul terjeszsenek eléje megfelelő konkrét javaslatokat.

A hivatott közegek a tetterős minisztertől származó impulsusnak ép oly buzgón, mint értelemteljesen eleget tesznek; a megfelelő javaslatok, melyek nem csupán a főváros határára szorítkoznak, már kidolgozás alatt vannak. Fennakadás miatt nem lesz ok a panaszra.

Brassó, júl. 20. (A regálék megváltása és a költségvetési javaslat előkészítése.) Tisza Kálmán miniszterelnök e hó 23-án tér vissza a fővárosba. Előreláthatólag ezuttal a pénzügyminiszteriumban a regálék megváltása tárgyában folyó tanácskozások is befejezettek. A belpolitikában különben jelenleg teljes csend uralkodik, de az egyes ressortokban a következő ülészek elé terjesztendő javaslatokon szorgalmasan dolgoznak. Az egyes miniszteriumok költségvetései eddig még nem készülhettek el és így azoknak a pénzügyminiszterium részéről való fölülvizsgálása és összeállítása nem törtenhetett meg. — Az állampénztár állománya jelenleg oly nagy, hogy a pénzügyminiszterium körülbelől 14 millió forintot helyezett el különböző budapesti pénzintézeteknél gyümölcsöztetés végett.

Közigazgatási döntvénytár.

Iskolai kertbe ültetett zöldségnek szándékos meg rongálása nem mezőrendőri, hanem az 1879. évi XL. t. cz. 127. §-ába ütköző s a kir. járásbírság elbírálása alá tartozó kihágást képez. (Belügyminiszter 1888. évi 1508. sz. rendelete.)

Közkutakat jókarban tartani, nem azon lakosok kötelessége, kiknek szomszédságában állanak, hanem ezen kötelezettség az illető községet illeti. (Belügyminiszter 1888. évi 1405./kih. sz. rendelete.)

A szállodákban alkalmazott szobalányok, habár bérfizetés nélkül alkalmaztatnak is, figyelemmel az 1870. évi XIII. t. cz. 1. és 3. §§-jaira, cselédeknek tekintendők s az utánuk felmerült gyógyköltségek megtérítése a cselédekre fennálló szabályok alá esik. (Belügyminiszter 1888. évi 16.607. sz. rendelete.)

A tej elárúsítására szolgáló üvegek és tartályoknak hitelesítése és mértékre való jelzése eddig nem kötelező, mert a mértékjelzési kényszer csak a korcsmai üvegekre és poharakra terjed ki. Hitelesítettlen tejtartályoknak használata kihágást nem képez. (Belügyminiszter 1888. évi 1876. sz. rendelete.)

Ha valaki a lován észlelt veszélyes betegedési esetet be nem jelenti és lovát el nem különíti, az 1879. évi XL. t. cz. 102. §-a alá eső súlyosabb ki-

helyt állani, hogy férje megmentésére minden lehető megtehesse s rögtön meg is beszélték védelmi ter-
vüket.

Midőn Hedvig este ismét visszatért urnőjéhez, teljesen el volt szánva s határozva, megkísérteni mindent, hogy a szeretett férfi veszélyét elkerültesse vele. Történjék itt akármilyen, ő nem fogja eltérni, hogy férje az ő tudtával vesszen el. Remélte, hogy nem fog ráismerni, ha jön, mert ez volna reá nézve a legborzasztóbb. De ezzel az eshetőséggel is szembe akart nézni, csak hogy megmentse a kalodából.

— Hagyd most a tréfát — vágott közbe a lenygel nő. Láthatod, hogy nincs tréfára való kedvem. Nem adhatok többet ötszáz rubelnél. De vannak ékszerjeim. Akarod ezeket? Értékes tárgyak, melyeken tud adhat sz Párisban vagy Londonban.

— Ez már beszéd — mond a kalandor. — De előbb látni akarnám s megvizsgáltatni gyémántjaidat, mert az ördög hisz azoknak!

(Folytatása következik.)

hágást követi el. (Belügyminiszter 1888. évi 833. sz. rendelete.)

Iparügyi kihágási ügyben hozott városi tanácsi ítélettel csak akkor fosztható meg valaki a korcsmároltatási jogtól, ha a város egyszersmind a regalejog tulajdonosa is. (Belügyminiszter 1888. évi 518. sz. rendelete.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, július 20.

A német császár szentpétervári tartózkodására megállapított ünnepiességek pontos programja a következő: A császár pénteken meglátogatja a pétérvári Péter-Pál várat, hol a Romanovok sirjai vannak és megsejmelé a várat; ezután reggeli Schweinitz német nagykövettel. Este elutazás a Krasnojoeseloi táborba, szombaton pedig a katonai szemle után, a görög királyi pár meglátogatása Pavlovskban. Vasárnap udvari ebéd a pétérhofi palotában és este elutazás Stockholmba.

Pompás nyári időjárás uralkodik. Peterhofban élénk társas élet pezseg; a Morplaisir kastélynál mindennap hangverseny van. A császár két szürkével befogott vadászokcsiban, melyet maga hajt, nevével és gyermekeivel gyakran tesz sétakocsizást. A régi kastélyban és parkban a nagy közönség szabadon sétálhat és csak az a rész, hol a császári család lakik, van elzárva. Tegnap a császár pétérhofi császári nevelő intézetekből több száz, fehérbe öltözött leányt fogadott. A hölgyek felvonulása, mely udvari kocsikban a sétányon át történt a parkba, nagyszerű látványt nyújtott.

Vilmos császár és Henrik Hercege a Nagy Péter által épített kastély keleti szárnyában fognak lakni. az illatos virágültetvények és szökőkutak között ki magasló terrasoktól, mintegy ezer lépésnyire, a tengerhez lehet jutni. Vilmos császár lakása egy előszobából, egy hadsegéd szobából, elfogadó teremből, mely vörös selyem damaszttal van diszítve, két ablakos és kertre néző hálósobából áll; az összes lakóhelyiségek XVI. Lajos korabeli stíl szerint vannak beburorozva. Henrik hercege három, csikos szövettel kárpitozott szobában fog lakni, melyek a császár lakásával folyosó által vannak összekötve.

Tekintettel a császár találkozására és Vilmos császárnak küszöbön álló látogatására a kopenhágai udvarnál, ismét szóba hozzák Waldemár hercege jelöltségét a bolgár trónra.

A czár — mint a „Kreuzzeitung” határozottan állítja — maga elhibázottnak jelezte Oroszország eddig követett bolgár politikáját. (?)

A „Daily News” konstantinápolyi tudósítása szerint a porta, — Oroszország által a bolgár kérdés megoldására vonatkozólag legközelebb teendő javaslatokról — a következő értesülést kapta: Az orosz kormány kívánságai volnának Coburg Ferdinánd hercege visszalépése; orosz és török biztosok kiküldése Sophiába s ha Ausztria-Magyarország beleegyezik, egy osztrák-magyar biztos kiküldése is, azonban csak tanácskozási szereppel; a — jelenlegi miniszteriumnak vissza kellene lépnie s az új miniszterium akkép alakítandó, hogy benne minden párt képviselve legyen és a kormány a biztosok felügyelete alatt működjék; új sobranje válaszson fejedelmet; Kelet-Rumélia külön választandó Bulgáriától s jelentessék ki, hogy Bulgária fejedelme egyidejűleg nem lehet Kelet-Rumélia kormányzója is.

A Párisban időző Nikita montenegrói fejedelem állítólag két üteg Bange-ágyut és több ezer fegyvert rendelt meg. Miután a porta és Hirsch báró közt felforgó ügyben a választott bíróság tekintetében megállapodás nem jött létre, a porta elhatározta, hogy a bírák kinevezésével a konstantinápolyi kereskedelmi kamarát fogja megbízni.

A szultán aggodalmai.

Konstantinápolyból írják a „P. C.”-nek: Minél kevesebb kormányozni valója van a padisának, annál többet gondol. És nem vídám gondolatok foglalkoztatják a nagyurat, hanem borus gondok suttognak lekonyult feje körül és emésztő bú honol szívében. Abdul Hamid nemcsak a legelső, hanem a legjobb is minden ozmánok között, valamint a legokosabb is ezen diplomaciailag dúsan megáldott népben. A látnok tekintetével nézi népe jövőjét, és e jövő nem rózsás; naponta, óránként közelebb jó a katasztrófa — majdnem elháríthatlanul.

Mindig az volt a szultán meggyőződése s ezen értelemben instrualta ő, az aktuális ottomán politika tulajdonképeni személyes vezetője, vezireit, hogy Törökországnak a létező

viszonyok közt egyedül csak a status quo fenntartása használhat, hogy minden változás csak hátrányára szolgál, a függő nagy keleti kérdések végleges megoldása pedig az ozmán birodalom teljes feloszlására, legalább is azonban az ozmanliknak Európából leendő kiszorítására vezet.

Ezért mitől sem ijed meg a nagyur anynyira, mint ha új kísérletről értesül, hogy Oroszország Európával kibékíttessék s kiegyeztessék. Azt gondolja ő, sőt át van hatva azon meggyőződéstől, hogy ezen kibékülés és kiegyezés költségei — ha létre jó — az ő és birodalma nyakába akasztatnának. Ausztria-Magyarországnak — így kalkulál a szultán — bizonynyal nincs kedve és katonai s diplomaciái hatalmi állása folytán kényszerítő oka sem, hogy a Balkán-félszigeten eddig méltósággal s erővel elfoglalt állását feladja; e szerint minden számításán kívül áll, hogy a ki zárólag a keleti kérdést illető differenciák kiegyenlítése eme nagyhatalom és az orosz birodalom közt a kölcsönös befolyási körök elmozdítása által, vagyis oly koncessziók által éretnék el, melyeket Ausztria-Magyarország tenne Oroszországnak. Tehát az említett kiegyeztetési kísérlet — véli a szultán — csak Oroszország javára teendő oly kompenzációkkal állhat összeköttetésben, melyek az ozmán birodalom testéből vágatnának ki. És Oroszország bizonyára nem igen vonakodnék hozzányulni.

Abdul Hamid összes reményét Ausztria-Magyarországba helyezi, mely az összes európai hatalmak közt Törökországgal szemben a legönzetlenebbnek bizonyult. Azon körülményben, hogy Ausztria-Magyarország, jóllehet ismételen kedvező alkalma volt hozzá, következetesen tartózkodott Bosznia és Hercegovina okkupációját annexióvá változtatni és Kelet-Ruméliának Bulgáriával való revolvucionárius egyesülésekor is szigorúan és határozottan a szultán szuzerén jogainak fenntartása mellett foglalt állást, becses kezességet lát a padisáh az iránt, hogy a nagy szomszéd birodalom még a legbecsületesebb szándékkal van Törökország integritása iránt s őt e hitében semmitéle orosz gyanúsítás, sugallás és cselszövé sem képes megingatni, ha még oly szünet nélkül és tolaodóan jutnak is azok eléje.

Ezért tekintenek itt a legfeszültebb érdeklődéssel a pétérhofi császártalálkozás elé és csupán azon reményben találnak némi megnyugtatót, hogy Ausztria-Magyarország még német szövetségesének rábeszélő buzgalmával ezemben is ellenállást fog kifejteni, ha az őt oly transakcióknak akarná megnyerni, melyk Törökország intenzitását állíttanák kérdésbe.

Román lapszemle.

A bolonyai választás fáradaimait, ijedelmeit kihevervén, a „Gaz.” mai 148. számában már a kibékülésről vezérezik. Nem a brassói békességet kell érteni, hanem a Lajthán tül és inneni nationalisták békességét.

Hanem az a baj, hogy Lajthán tül és innen nem megyen az olyan karikacsapásra, mint a „Kronstädter Zeitung” és a „Gazeta” szerkesztőseikben. Maga a „Gaz.” beallja, hogy Lajthán innen a német és szláv elem dühösebb harcot vivnak egymás között, mint valaha, s hogy a német elem az osztrák-németek között mind nagyobb tért hódít. Vigasztalódjék, hogy Brassóban legalább szász és román chauvinisták kezét kézbe fogva vigan élnek, mig t. i. egyszer a béke pohara porba nem esik. Addig is éljék vigan napjaikat s örvendezzenek, hogy minket magyarokat a méltokerttel és cigóniával leszavazhatának. — Kissé fennebb!

A „Gaz.” szerint Erdélyben a különböző elemek tudvalevő rapportban élnek a hatalmon levőkkel, már t. i. a magyarokkal. Hát a bizony nagyon jó volna, ha mindenütt a bolonyai rapportot lehetne életbe léptetni! Akkor lenne csak hegyen-völgyön lakadalom! Hanem ezt a vig életet elhegedülte szt. Dávid, mert ugyancsak a „Gaz.” szerint itt Erdélyben a nemmagyarok nemzetiségi feszkelődése a magyar parlamenti absolutismulu által el van fojtva, hanem azért az elnyomottak ereje nő folyvást az elnyomók ellen. Már hogyan ne nőne!

De ni, ni! Nincs békesség Brassón kívül, sem Lajthán innen, sem Lajthán tül, így kesereg a „Gaz.” tovább elmélkedve. Így aztán nálunk szó se legyen a békéről, már t. i. a hatalmon levőkkel, a magyarok-

kal. És ő mégis mindegyre azt hallja, hogy a szászok a magyar kormányval kiakarnának békülni. Azonban ne busulj olvasóm, mert nem béke az, hanem csak árnyéka a békének. Majd akkor lesz abból béke, mikor olyan kormány fog lenni, a melyik nem akarand erőszakkal magyarosítani, a mikor az eddig alkotott törvényekből pipagyujtót csinálnak, mikor egész nagy Magyarországon úgy fog sikerülni a képviselők választása, hogy azokat a „verderblich“ magyarokat kiszorítsák Ázsiába s a rakodó patakot elnevezi tüstént „Széges quelle“ oláhul „Isvonul bucuriei“; Czenkaljit pedig dnu Cinunak, a ki magyar szemléket fog írni a Gazetába. Ba dracu!

Addig ne menjen el a szászok esze, még a kibékülés reményével is hagyjanak fel, mert nincs békekilatás, azaz, hogy alkotmány cassálásra való reménykedés és Schmerling világ feltámadása szebeni szkupcsinával. Így állván a dolgok szomorú sora, jobb ha megmaradnak legalább Brassóban szép békességben a béke-bontó magyarok ellen s igyekezni fognak a város ügyeit virágzásra, vagy ha jobban tetszik, sorvadásra juttatni.

Egy magyar sem lesz a város házá, a ki hazafias munkájokban hátráltatná, akár segiténé. Mi már csak nézzük, hogy mi lesz most már ebből a nagy testvéri szeretetből! De ne tessék azt hinni, hogy a „Kolozsvar“-nak Filtsch képviselő programbeszédére tett megjegyzését, melybe a „Gazeta“ és „Tribuna“ annyira szerelmesek lettek, hogy rögtön románisálták, mi helyeselnők.

Könnyű a „Kolozsvar“-nak Kolozsvárt, irhat ő ott kemény igazságot, hogy így meg úgy lesz majd Budapesten. Mi itt ilyen nem mernénk mondani, mert már is verderblichek lettünk, hát ha még azt mondanók, hogy az ujházások még valaha összezőrdülnek, pl. ha apad a Stadtcassa, mert az sem fenekellen, mint a pap zsákja s a 25%-lők pótdadó felugrik 50-re! Az a Filtsch beszéde olyan, mint a szép csemettyű zöngése és mégis ijesztik a képviselő urat Budapesttel azt mondják, hogy izgat az állam ellen. Mi verderblichek vagyunk Kronstadtra nézve. az új képviselő pedig Ungáriára nézve. Tessék választani! Kérjük a Kolozsvárt: ne mondja ő annak. Ő mondhatja nekünk, hogy verderlichek vagyunk, de neki ne mondják, mert ha nekünk mondják, minket nem védelmez a „Gazeta.“

Hát Szeben az ő Tribunájával mit vétett? Kérink abból is! Örvend a brassói kollégák vidombái és bolonyai győzelmein, de szidja a „Pester Lloyd“-ot, hogy egy szász tanító keserves panasznak helyet mert adni.

Ki hallott valaha ilyen vakmerőséget?! Egyszász tanító és ennek nyilvános panasza német, s plane kormánypáti lapban! Harangozó, papszolga s tanító! És ezt nyilván hirdetni. O weh, o weh!

Czenkalji.

Párisi levél.

A július 14-iki nemzeti ünnepély.

— Eredeti tudósítás. —

Páris, 1888. júl. 16.)*

A nemzeti ünnepély igazán fényes volt. Fényesebb mint hittük volna. Egész Páris talpon volt, egész Páris ünnepelt.

A nap is barátságosan lövelte ragyogó sugarait e nagy világáros minden részébe és a ki csak tehette, beállott már kora reggel az ünneplők és késő este a mulatók sorába.

Az ünnepély jellege azonban lényegesen különbözött az előző évből. Főleg nagyon elűtött a tavalyitól. Mennyi minden nem változott egy évben!

Hová lett a Boulanger kultus. — Ma egy éve popularitásának tetőpontján és ma testileg beteg, popolitikailag pedig holt ember. — Bejártam az egész várost részt vettem az ünnepély összes mozanataiban, de mondhatom Boulangernek sehol sem találtam nyomát.

Csak egy pár utczaí suhancz kiabálása tudatta a járó-kelőkkel, hogy a brav'generalnak még mindig vannak nyilvános pártfogói. És viszont, a hol Floquet csak megjelent, mindenütt lelkes fogadtatás, taps és öröm. A Boulanger hívei még a Strasbourg és Gambetta szobra előtti hazafias tüntetéseknel sem tudtak érvényre jutni.

Azt a szórványosan fölhangzó vive Boulangert! messze tülharsogta az ezrek ajkairól jövő: Vive la Republique, vive Floquet, à bas le diktateur!

Az ünnepély egyik fénypontját az idén is a bataillons skolairesek défiléje képezte. Reggeli 7 órakor a Hotel-de-Ville előtti tér legkisebb zugában be volt népesítve. Beláthatatlan embertömeg nézte végig e gyermek-katonák kifogástalan magatartását és katonás fölállását.

Jeanningros tábornok vezénylete mellett ez ifjak úgy lépdelt ki és úgy vitték végbe a defilét, mint a igazi vén katonák.

Franciaországnak aligha lesz oka megbánni a költségeket, melyekbe a bataillons skolairek neki kerülnek. A délutáni revue pedig oly harezí képet mutatott be a 300.000 szemlélőnek, a minőnek párját csak kevés katonai államban lehet találni.

A gyalogság és lovasság, tüzérség és műszaki csapatok egyaránt kitűntek tartásban és mozgásban. Kitogástalan egyenruházatuk és fényes felszerelésük csak emelte az egész képnek pompáját, fényét. A párisi közönség ujjongott hazafias örömeiben és lelkesedésében. Minden újabb csapattest felvonulásakor megújult e tapsvihár. Leglelkesebb fogadtatásban részesültek azonban a honvéd csapatok.

A legélesebb katonai szem sem tudott volna nagy különbséget találni a tényleges állományu és e tartalékos katonák magatartása között.

A lelkesedés, mely a közönséget e pompás katonai látványosság következtében elragadta a Vive l'armée! vive Freycinet! vive Floquet! vive Carnot! kiáltásokban nyert kifejezést. A revue végeztével az embertömeg hullamai a Bois de Boulogne-n át a város felé vetődtek. Esti 7 órakor már a Szajna partjain a Champ-de-Mars körül és a Trokadéro előtt találjuk a kíváncsiak százezreit.

A mairek anabasisa akkor veszi kezdetét és nem-sokára rá megérkezett Sadi Carnot ezrek meg ezrek vivejei által fogadtatva, ki gyönyörű toasztot mondott a testvériségre és köztársaságra.

Könnyen elképzelhető a benyomás, melyet Sadi Carnot e szavai a jelenvolt 3000 vendégre gyakoroltak. A bankett befejezte után az összes polgármesterek, miután kerületeik képviselői és senatorjai által bemutatva lőnek, elfelilroztak Sadi Carnot előtt.

A bankett után a közügyelem az Eiffel torony felé fordult, hol 9 órakor kezdetét vette a fényes tüzi játék. A 140 méter magasságban végrehajtott érdekes pirotechnikai produktiók a 3—400,000 néző közönséget a legjobb hangulatba ejtette. Tizenegy óra felé a tüzijátéknak vége.

A tömeg mint a partjaiból kicsapott vízáradat, előzőnli a boulevardokat és főutczákat, majd megállapodik a főtereken, hogy mulasson, hogy vigadjon.

Minő volt e vigelom, minő az uralkodó kedv, arról csak annak lehet fogalma, a ki a párisi lakosságot a szabadság és szabad eszmékért lelkesedni és ez eszméket megünnepelni látta.

A július 15-ike szintén elég mozgalmas és élénk volt. E napon leplezték le ugyanis Etienne Marczel és Aobillot szobrait. A derék vidéki polgármesterek tehát e napon sem anatoztak, de nem is éheztek, mert e napon meg a főváros vendégei voltak és a Hotel de Villeben számukra rendezett punch a legkényesebb igényeket is kielégíthette.

Saissi Amadé.

Helyi és vidéki hírek.

Városi ügyek. A szerdai városi közgyűlésen hivatalosan bejelentettek az ujonnan választott városi képviselők. Közigazgatási gyakornokul Fink Ernő választott, szemben Laczko Sándorral, ki nem is kandidált. A belügyminiszter engedelmével a takarékpénztártól 45000 frtnyi kölcsön vétetik fel 5 és fél százalékos kamatokra 20 félévben való visszafizetés mellett 2250 frtjával. A klastromkapu s nagyutca sarok közötti felkek kisajátítása kimondott. A városi sörházat évi 2488 frt 94 kr. bérért Jeckel Vilmos nyerte meg.

Tagosítás. Mult számunkban említettük, hogy csütörtökön d. e. tartattat a tanácsházán a brassói határ tagosítása iránti tárgyalás. A bíróság részéről Bisztray Károly eljáró bíró s Séra Lajos jegyző voltak jelen. A kérvényezőket Trausch József és Hiemesch Henrik képviselték. Nép elég volt, nagyobbára oláh és szász parasztok, kik ellene voltak a tagosításnak. A tárgyalás rendjén kimutattatván, hogy már magának a városnak is az összbirtok egy harmadánál is többje van, a tagosítás kimondása bizonyos. A rend nem zavartatott meg egy perczre sem. Különben a rend fenntartására meg is történt minden intézkedés. Eshetőségek ellensúlyozására a kaszárnyákban három század sorkatonaság — fejenként 70 éles töltenyvel, 10 felbontva — állott egész napon át készletben. Megjegyzendő, hogy éjjel ketős őrzáratok czirkáltak.

E. M. K. E. Az augusztusi közgyűlésre ujabban következő bejelentések történtek: Kézdivásárhelyi választmány: Molnár Józsiás birtokos, elnök; Dobay János szerkesztő, jegyző; Fejér Károly birtokos; Sándor Kálmán birtokos és Tóth Géza birtokos. Ezenkívül jelentkezett Szánthó Albert s neje Békésről, Péter Ferencz és neje tanár Székely-Keresztúrról. Imets Fülöp János igazgató Csik Sándoról s Páris József

tanító Székes-Fehérvárról. Az eddig bejelentettek összes vendégek száma 149.

Takarodás. A „Kronstädter Zeitung“ szerkesztője abban a bizonyos „verderblich“ dologban jónak látta takarodót fujni s megértetni, hogy először gombáskodott, mikor a „verderblich“ szót használta, másodsor nem a lakosság nyugalmát értette, hanem a képviselőben az egyetértést; harmadsor, hogy azt a durva sértést nem mindannyi magyar jelöltre vélte, hanem csak egyesekre. De azért még most sincs anynyi erkölcsi bátorsága, kijelenteni, mint jellemes férfiuhoz illik, hogy kit ért alatta. Ugy látszik, savanyu a szőlő. Ily hőssel az illetők még szóba sem akarnak állani.

Jég. Borzasztó jég pusztított f. hó 18-án s 19-én megyénkben s vidékén. 18-án d. u. 3—4 óra között a jég hullás kezdődött Persány, Vledény s Szügyország községek határain, majd átcapott a barcza-ujfalusi határra, onnan Hóltővényre, hol a tavaszi vetést tette tönkre, majd elverte Botfalú s Földvár községek határának azt a részét, melyet mult hóban megkímélt, azután meg Vörösmart, Mogyorós és Apácza felé vonult, honnan átcapott Háromszékre, Illyefalva és Al-doboly közt öntve ki legnagyobb haragját. A kár óriási Évtizedek óta nem állottak így vetéseink s most min-dennek vége.

Aurora-sorsjegyek Az E. M. K. E. által az augusztusi közgyűlés alkalmával kisorsolando 2500 frt. értékű eredeti festmények sorsjegyei 1 frtjával kaphatók Adler L. Jakab váltóüzletében. Ajánljuk a t közönség becses figyelmébe.

A közlekedésügyi miniszter a marosludas-besztercezi vasut rendeletileg arra kötelezte, hogy ama törvény- és szabályellenes eljárásért, melyet azzal követett el, hogy vonalán némely építkezéseket és módosításokat az engedély előzetes kikérése nélkül teljesített az erdélyrészi magyar közművelődési egylet javára 1000 frtolt fizesen le. A társaság ez összeget a nevezett egylet részére tényleg el is küldte.

Maros-Tordamegyei E. M. K. E. választmány — mint Marosvásárhelyről írják nekünk — az idei brassói közgyűlésre következőket küldötte ki: Györfi Peló al-elnök, Kovács Ferencz apát-plebános, Nagy Sándor pénztárnok, Lakatos Sámuel volt titkár, Kerekes Sámuel alapító tag és szerkesztő, Deák Lajos kir. tanfelügyelő. A bejelentés még ez ideig nem történt meg.

Pályázat. A m. kir. posta- és távirdai igazgatóság Nagy-Szebenben a brassói kereskedelmi és iparkamarához intézett értesítés szerint, f. évi július 30-ára ajánlati tárgyalást tűzött ki a szabómunkákra nézve, melyek a szolgák egyenruházatának kiállításához szükségeltetnek. A ruhaminták a nevezett igazgatóság gazdasági hivatalánál megtekinthetők és ottan a szerződési feltételek is megtudhatók. — A kizárólag magyar nyelvben szerkesztendő ajánlatok f. évi július hó 28-ik déli 12 órájáig a szóban levő igazgatósághoz beküldendők. A pályázati hirdetménynek egy példánya a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező.

Éhség Algirban. Algier nagy veszélynek néz elébe, ha a francia kormány, a gyarmat lakosságával egyetemben nem tesz meg a nagy éhínség elhárítására minden tőle telhetőt. Az 1867. és 68-iki évek, melyekben a benszülőttek ezrei haltak meg éhen, az idén nagyon könnyen ismétlődhetnék, azzal a különbséggel, hogy annak most sokkal nagyobb politikai jelentősége volna, mint volt akkor. A sáskák elpusztították a termőföldeket és Constantine provicia benszülőttei már most is nagy szükségét szenvednek. Barmaik részére nincsenek legelőik, és így azokat a képzelhető legolcsóbb árért eladják. A fenyegető éhínség elől több törzs észak felé vette útját, mely körülmény már összeűtközésre is adott alkalmat.

Táviratok.

Pétervár, júl. 21. (Eredeti távirat.) Giers külügyminiszter és Bismarck gróf hosszasan értekeztek. Pétervár és Friedrichsruhe közt, hol jelenleg a kancellár nyaral, élénk sürgönyváltás folyik.

Róma, júl. 21. (Eredeti távirat.) „Italie“ nem hiszi, hogy Olaszország jelenlegi állása a császár találkozás következtében megváltoznék.

Belgrád, júl. 21. (Eredeti távirat.) A papság tulnyomó többsége azért ellenzi a király elvadását és kimondotta, hogy válóperben nem tartja magát illetékesnek, mert orosz mesterkedések hatása alatt áll. Az ügy most már rendes egyházi házassági törvényszék előtt tárgyalatik le.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

pentru Școală - Ștefan C. Lăzărescu.

*) Mult számunkra elkészítve érkezett.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 195.—1888. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvények 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 358/1886. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 441./1886. szám alatti kiküldést tartalmazó végzése folytán *Schwarze H. és Peter Mihály* javára *Bartha István* ellen 4200 frt töké, ennek 1886. évi január hó 16-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 48 kr perköltség követelés erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1176 frt 48 krra becsült ingóságok u. m. szekerek, lovak, házi butorok és vendéglői szerelvények, valamint egy társaskocsi (omnibus) nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 4699.—1888. sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Brassó belváros Krastrom-utca 11. szám alatt leendő eszközölésére 1888. évi július hó 23-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az em-

litett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdéséig érvényesítés.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a szerinti lesz kifizetendő.

Brassó, 1888. június hó 19.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó
(259) 1—1

Legújabb nyári szöveteke

valódi gyapjuból

szétküld utánvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általában ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szöveteke feldolgozása által akarják terjeszteni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat. 19 25

Kedvező pénzkölcsönhöz

juthatnak önálló, rendes éves lakással és keresettel, illetve jövedelemmel bíró egyének, u. m. iparosok, kereskedők, hivatalnokok, katonatisztek, magánzók, birtokosok stb. módhoz képest 50 frttól 1000 frtig mint magán személyi hitel, csekély heti, havi vagy három havi törlesztésre, 6%-os kamattal.

Ingatlanok betáblázására 4¹/₂ és 5%-ra, amortizációra vagy a nélkül. — Bővebbet: **Steiner G. A.** Budapest, gr. Károlyi-utca 12. — Levélbeli megkeresésekhez 3 drb. válaszcseggel csatolandó. 253 3—3

Egy tanuló

jó iskolai bizonyítványokkal ellátva, fölvetetik

Irk Károly

255 2—3 fűszerüzletében, Brassó.

Az elveszett

és elgyengült

f é r f i e r ő.

Tehetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szabad. Carbon-Genitalien-Douche használatával mindenki teljesen s utókövetkezmény nélkül gyógyíthatja örökre, gyakran 3 nap alatt is, még a látszólag gyógyíthatatlan tehetségtelenséget minden korban s. p. kellemes, külső, észrevehetetlen gyógymóddal. Hírneves tanárok s orvosi szaklapok nyilatkozatai, alaposan gyógyítottak ezernyi köszönőlevelei melegen ajánlják minden szenvedőnek a Carbon-Douche azonnali megrendelését, mely tartós sikert biztosít. — Teljes használati utasítással és orvosi véleményekkel együtt 5 frt 80 kr. Discret postai szétküldés, feladó s tartalom fel nem ismerhető.

Cs. kir. szab. Carbon-Douche raktár:
Dr. Altmann Károly,
Bécsben, VII. Mariahilferstrasse 70. sz.

ALEXI könyvnyomdája

BRASSÓ

könyvnyomda, xylográfia és czinkográfia.

Minthogy sikerült Lehmann Gottlieb urat mint munkatársat üzletem számára megnyerni, az eddigi üzletemmel kapcsolatosan fennebb jelzett szakokat is bevezettem, a mi azon kellemes helyzetbe hoz, hogy mindennemű grafikus rendeléseket, mint: *legfinomabb névjegyeket, számlákat gyári látképekkel, részvényeket, — chromolitografiai falragaszokat, művészi képekkel bíró műveket, terveket* stb. leggyorsabban és legpontosabban teljesíthetek. — Kérem e tekintetben a n. é. közönség szíves rendelkezéseit.

Kiváló tisztelettel

Alexi Theochár.

üzlettulajdonos.

(8) 11—12

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

É P I T É S.

Az alulírt társulat a vaspálya mellett lévő gyárában különböző új építkezéseket szándékozik eszközölni, ezennel felhívja a t. építési vállalkozókat, hogy az árlejtésen ajánlataikkal résztvegyenek.

Az építési feltételek a társulat irodájában, *Szentlélek-utca 146. sz. a. I. em.* folyó évi *július hó 25-én* estéig a rendes irodai órákban megtekinthetők. Lepecsételt ajánlatok f. évi *július hó 25-én* esti 5 óráig ugyanott nyújtandók be.

**Erdélyi kőolajfinomító gyár
részvénytársaság.**

„UNIO“ szálloda.

Az egész szálloda ujonnan lett helyreállítva, szobái ujonnan berendezve, melyeknek árai 60 kr. s 2 frt. közt váltakoznak. A t. kereskedő-utazóknak 20% kedvezmény. — A vasúthoz s a vasutól társaskocsik (omnibus) állnak a t. cz. közönség rendelkezésére.

Nagy Orpheum-terem szép színpaddal,

mely egész ujonnan helyreállított és 300 személyt képes befogadni. A t. egyletek és testületek, melyek terített asztalok mellett rendeznek mulatságokat, a termet díjmentesen kapják.

Lakodalmi s társasbédék

a lehető legjutányosabb árakon fogadtatnak el.

Étterem állandó s rendes.

Jó konyháról s italokról, nemkülönben pontos szolgáltról is gondoskodva, szíves látogatásra hívja fel a t. cz. közönséget

kiváló tisztelettel

FORKERT RUDOLF.

Az „Unio“ szállodában lévő fürdőintézet máától kezdve ismét megnyílt.

A fürdő egész ujonnan lett berendezve, csement- és fákadakkal, különféle douche-okkal. — Az árak mérsékeltek; Bérletnél 10% kedvezmény.

Szíves látogatást kér legmélyebb tisztelettel

(237) 4—6

FORKERT RUDOLF.